

Sygnatura akt VI Ka 5/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 kwietnia 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika (spr.)

Sędziowie SSO Marcin Schoenborn

SSO Agata Gawron-Sambura

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Jacka Sławika

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015 r.

sprawy **K. O.** ur. (...) w R.,

syna L. i D.

oskarżonego z art. 158§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 5 listopada 2014 r. sygnatura akt VI K 160/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 i art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcia zawarte w punktach 2 i 3;
2. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 5/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt VI K 160/14 Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej orzekając w trybie art. 387 k.p.k.:

1. uznał oskarżonego K. O. za winnego tego, że w dniu 23 stycznia 2014 r. w R. przy ul. (...) na terenie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi sprawcami brał udział w pobiciu H. C., poprzez zadawanie mu uderzeń rękami i kopnięciami po całym ciele, w którym to naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia

albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., to jest przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. i za to na mocy art. 158 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wobec oskarżonego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat;

3. na mocy art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

4. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zadośćuczynienia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego H. C. kwoty 3.000 złotych;

5. na zasadzie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 652,05 złotych tytułem zwrotu wydatków i opłatę w kwocie 300 złotych.

Apelację od wyroku wywiódł prokurator, który zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na niekorzyść oskarżonego, zarzucił niesłuszne zastosowanie wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy ustalone przez sąd okoliczności nie wskazują na istnienie pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Stawiając taki zarzut, prokurator wniósł o zmianę wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest całkowicie zasadna.

Sąd Rejonowy warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności powołał następujące argumenty:

1. oskarżony odbywa aktualnie karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie, której termin wykonania upływa w dniu 29 maja 2015 r. i dalsza długotrwała izolacja w warunkach penitencjarnych może wywrzeć jeszcze bardziej demoralizujący wpływ na oskarżonego i przekreślić możliwość jego resocjalizacji, przy uwzględnieniu wieku oskarżonego, w szczególności poprzez brak możliwości uzyskania pracy zarobkowej, która to praca pozwoliłoby oskarżonemu na porzucenie przestępczego trybu życia.

2. możliwość zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności stanowić będzie wystarczającą reakcją na przestępne działanie oskarżonego i jako taka przy uwzględnieniu świadomości oskarżonego o możliwości zarządzenia wykonania kary, jak też stało się w sprawie, w której oskarżony aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności, przyczyni się ona do osiągnięcia celu kary w postaci zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

3. przedwczesnym byłoby również przyjęcie, iż odbywana aktualnie przez oskarżonego kara pozbawienia wolności, orzeczona w innej sprawie, nie spełni swej funkcji resocjalizacyjnej wobec oskarżonego.

Ad. 1 . Nie sposób zaakceptować traktowania wykonywanej wobec oskarżonego kary bezwzględnej pozbawienia wolności, jak też tej, która może być potencjalnie orzeczona, jako czynników odpowiedzialnych za pogłębiającą demoralizację oskarżonego. Działania do podejmowania, których zobowiązania jest administracja jednostki penitencjarnej, w szczególności oddziaływanie wychowawców, programy terapeutyczne i możliwość leczenia odwykowego łączone mogą być podwyższeniem poziomu edukacji osób odbywających kary, jak też kursami umożliwiającymi zdobycie nowych umiejętności zawodowych. Aby skorzystać z dostępnych środków oddziaływania niezbędna jest jednak wola samego oskarżonego.

Ad. 2 Wobec oskarżonego w przeszłości wielokrotnie stosowano zarówno wolnościowe kary, jak też środki probacyjne w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności czy też przedterminowego warunkowego

zwolnienia. Stosowanie tych środków nie przyniosło oczekiwanych efektów, skoro w przypadku oskarżonego 3 krotnie doszło do zarządzenia wykonania kar pozbawienia wolności, a raz do odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia. Już sam powrót oskarżonego do przestępstw i jego 6 krotna karalność świadczą o bezskuteczności oddziaływania na niego karami o charakterze wolnościowym.

Ad. 3 Oczekiwania sądu I instancji, iż wystarczający efekt zapobiegawczy w stosunku do oskarżonego osiągnie kara orzeczona w innej sprawie razi brakiem racjonalnych podstaw w świetle dotychczasowej ścieżki życiowej oskarżonego, który wszelkie kary wolnościowe traktuje jako ekwiwalent uwolnienia od odpowiedzialności karnej, i dowiódł, że jedynie kara bezwzględna pozbawienia wolności traktowana będzie przez niego jako realną dolegliwość będącą reakcją na popełnione przez niego przestępstwa.

Z wyżej wskazanych przyczyn apelację prokuratora należało uwzględnić poprzez dokonanie zmiany zaskarżonego wyroku i uchylenie rozstrzygnięć związanych z zastosowaniem wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, jak też oddaniem oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

W pozostałym zakresie sąd odwoławczy, nie dopatrzwszy się uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu niezależnie od zakresu i kierunku wniesionego środka odwoławczego, utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Z uwagi na odbywanie przez oskarżonego kary pozbawienia wolności i perspektywę dalszego pobytu w zakładzie karnym sąd odwoławczy uznał, że poniesienie przez oskarżonego kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze byłoby dla niego zbyt dolegliwe. Dlatego też z obowiązku tego oskarżony został zwolniony i koszty te poniesienie Skarb Państwa.